

продръзливостъ отъ тебе, като хулишиз ты дѣла-та и нарежденіа-та Божіи, само зато, защо не е нещо испаднало по твои-те желанія? И да ли ты съ то-ва роптанье не опорочавашз Божіе-то всезнаніе?

Така исто е асна и открыйена предз Божіи-те очи и сичка-та безконечна будушность, коа-то е подобна на прозрачны-те росны капчицы, вз коуж-то ным, като смъртни нищо друго невидиме, освѣнз единз гвстз мракз, на вѣчнѣ-тѣ ноць. Мыслите, чукеткованія-та и дѣланія-та само за единз день быватз причина на безбройны-те приключенія, на послѣдующій-те дни, години и столѣтіа. Но Богз ги още сега сички-те види и знае, а ты ни понатіе за това нѣмашз. Па още смѣешз, ты маловид-ниче, да дерзнешз да съ негодованіе претресашз дѣла-та и опредѣленія-та на всеобщій-атз Отецз, кой-то това ище, да секій человекз приноси вз щастіе-то, кое-то е на сички-те общо, но пакз и сички-те заедно да подпомагатз на щастіе-то на секиго? А отз гдѣ е това, да человекз полага толкава голѣмѣ надеждѣ на самз себе, на своѣ-тѣ собственѣ силѣ, мъдрость и проникателность, като не е вз състоаніе да знае баремз то, щоще зарань да са случи? Отз гдѣ ли е напротивз толкава слаба надежда и повѣреніе вз премудро-то управленіе на Оногова, кой-то ти е опредѣлилз благополучно жребіе понапредз отз твое-то рожденіе? Защо си незадоволенз, слѣпчо съ пѣтове-те по кои-то тѣ води десницѣ-тѣ на Оногова, кой-то сичко-то види? Защо ли лажешз себе, чи ты по добрѣ знаешз, що ще да бѣде за тебе добро, отз Оногова, кой-то сичко знае?

Само единз Богз знае сичко, що е до сенока было, види сичко, що сега быва, и предвижда сич-